

Til § 20.

Reglerne for Ret til at give Dispensation fra de fastsatte Fredningsbestemmelser foreslaas samlede i denne Paragraf. Retten til at dispensere foreslaas tillagt Landbrugsministeren (i den nugældende Jagtlov staaer Inderrigsministeren). Hvad der er foreslaaet under a, c og d er nøje overensstemmende med, hvad der for Tiden er Lov paa dette Omraade. Bestemmelsen under b afviger fra den tilsvarende Bestemmelse i den nugældende Jagtlov ved

1) at Tilladelsen til at indfange Dyr i Fredningstiden paa egen Jagtgrund kan udvides til ogsaa at omfatte Graaænder;

2) at der ikke kan gives Tilladelse til at indfange og forhandle Smaaafugle af Finke- og Dompapslægten.

Til den første Ændring skal bemærkes, at det maa anses for meget heldigt, at den i denne Paragraf omhandlede Bemyndigelse ogsaa kan benyttes til at indfange Graaænder, da det har vist sig, at Oprettelsen af mindre Anderier rundt om i Landet meget har bidraget til at bevare og styker vor Stamme af Graaænder, og nye Anlæg af saadanne vil beforders ved Muligheden af at kunne købe Stamænder om Foraaret.

Den anden Ændring er i nøje Overensstemmelse med de Principper, som i øvrigt har været vejledende ved dette Forslags Udarbejdelse.

Til § 21.

Denne Paragraf er enslydende med Jagtlovens § 22, men den er af formelle Grunde foreslaaet anbragt sammen med Frednings- og Jagttidsreglerne.

Til § 22.

Denne Paragraf svarer til Bestemmelsen i den nuværende § 17, 1ste Stykke.

Til § 23.

Det er af Betydning, at Tidspunktet for Frednings- og Jagttidens Indtræden nøje fastslaas. Dette opnaas ved denne Paragraf.

Til Kapitel IV.

Reglerne for Indførelse, Forsendelse, Falbydelse samt Køb og Salg af Vildt er i den nugældende Jagtlov stærkt spredte. Bestemmelserne foreslaas nu for Oversigtens Skyld samlede i et særligt Kapitel.

Til § 24.

Denne Paragrafs Bestemmelser har hidtil været ganske illusoriske i Tiden fra 15.

August til 31. Marts med Hensyn til Urhøner og Tjurhøner, eftersom der aldrig har været fordret noget Bevis tor, at de Fugle, med hvilke der i den Tid handles, er indførte fra Udlandet. Det maa derfor anses for paakrævet, at der ved Indførelsen i Fredningstiden gives dem en Oprindelsesattest, hvilket lettest kan ske ved en Plombering, foretaget af Toldvæsenet mod Betaling.

Det samme gælder Urhaner og Tjurhaner for den Tid, da de er fredede. Hjerper og Ryper derimod er ikke dansk Vildt, og Sikringsbestemmelser overfor dem er altsaa overflødige.

Til § 25.

Naar det foreslaas, at Fordringen om Kønsmærkernes Tilstedeværelse ved Falbydelse, Forsendelse og Køb af Raabukke i den Tid, da Raaen er fredet, skal kunne fraviges, naar den i Paragraffen omtalte Stempling eller Plombering finder Sted, har dette sin Grund i, at der bør findes en Form, hvorunder Handel i forlagt Tilstand med dette større, i lovlig Tid nedlagte Vildt kan finde Sted, fordi de enkelte Købere sjældnere har Brug for et helt Stykke Vildt, men kun for enten Ryg, Køller eller Bove.

Konsekvent bør saa ogsaa en tilsvarende Ordning træffes for Raaer i den Tid, da de ikke er fredede, og for Kronvildt og Daavildt, der endnu mindre kan sælges uden at være parteret.

Til § 26.

Denne Paragraf er enslydende med Jagtlovens § 21, men foreslaas af formelle Grunde anbragt i Kapitel IV.

Til Kapitel V.

De nugældende Regler om Jagtmaader og Jagt- og Fangstredskaber findes i Jagtloven af 1894 spredt i forskellige Paragraffer og iblandte Bestemmelser af anden Art. Af formelle Grunde har Udvalget ønsket at samle disse Regler i et særligt Kapitel.

Til § 27.

Det er formentlig velbegrunderet at forbyde Jagt paa løbende Vildt i Tasmørke og Mørke.

For det første findes der næppe en Jagtform, der medfører saa meget Dyrplageri som denne. Afstandsbedømmelsen bliver i Halvmørket usikker, og naar man ikke skarpt kan skelne Bøssens Sigtemidler eller Vildtets Omrids, maa der nødvendigvis skydes meget paa Slump. Deraf bliver den nødvendige Følge imidlertid, at en stort Procent